

PROF. DR. SC. JOSIP GOTOVAC
[31. SVIBNJA 1932. – 27. TRAVNJA 2019.]

U Splitu je nakon teške bolesti, 27. travnja 2019., preminuo naš vrijedni, čestiti i poštovani kolega prof. dr. sc. Josip Gotovac, dugogodišnji član Hrvatskoga liječničkog zbora.

Rođen je u Splitu 31. svibnja 1932. gdje je završio osnovnu školu i Klasičnu gimnaziju. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Nakon obavljenog staža radio je kao liječnik opće medicine Doma narodnog zdravlja u Splitu. Godine 1961. počinje specijalizirati na Kirurškom odjelu Opće bolnice Split. Poslije položenoga specijalističkog ispita 1966. radi kao drugi mladi urolog na Odsjeku za urologiju, koji je 1957. osnovan u okviru Kirurškog odjela. Već 1969. polaže ispit iz urologije i tako postaje jedan od rijetkih liječnika s dvije specijalizacije. Odsjek za urologiju preuzima 1977. godine. Sljedeće godine stječe naslov primarijusa te osniva Odjel za urologiju, prvi samostalni urološki odjel u Dalmaciji. Tada je imenovan njegovim voditeljem i u tom statusu ostaje do umirovljenja 1999. godine.

Rezultate kirurških zahvata na zamorcima opisuje u radu kojim je 1976. obranio doktorsku disertaciju na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Godine 1984. izabran je u zvanje docenta, a 1991. u zvanje izvanrednog profesora. Od 1998. godine voditelj je katedre Kirurgija II na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Splitu. Nastavničku djelatnost započeo je još 1959. u školi za bolničare, a od 1961. predaje na Višoj pedagoškoj akademiji. Urologiju je predavao na poslijediplomskom studiju liječnicima hitne medicine, pedijatrima i specijalistima opće medicine, a redoviti je sudionik i pedijatrijske ljetne škole. Jedan je od utemeljitelja dislociranog studija Medicine u Splitu Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu gdje sudjeluje u edukaciji iz urologije. Objavio je više od 50 stručnih i znanstvenih radova, bio je sudionik brojnih domaćih, europskih i svjetskih kongresa (Rodos, Jeruzalem, Pariz, Barcelona, Montreal, Rim). Boravio je i u poznatim svjetskim klinikama (Rim, Genova, Milano, Zürich, Kalifornija) te stečeno znanje prenosio svojim suradnicima. Na osnovi stručnih i znanstvenih dostignuća prof. dr. sc. Gotovca i Odjela za urologiju Europsko udruženje urologa (*European Association of Urology* – EAU) dopušta poslijediplomsku izobrazbu urologa iz europskih zemalja pod njegovim mentorstvom. Sudionik je projekta Medicinskog fakulteta Sveučilišta Maryland u Baltimoreu (SAD) pod nazivom *Usefulness of galactose oxidase-Schiff test in rectal mucus for screening of colorectal malignancy*, koautor knjige „Intervencijska radiologija“ i autor knjige „Urologija“ koja je 2003. prihvaćena kao udžbenik Sveučilišta u Splitu. U predgovoru ove knjige prof. dr. sc. Ruđer Novak, sjećajući se dana autorova boravka na specijalizaciji u Zagrebu, napisao je: „Od prvih dana Josip ‘Pino’ Gotovac pokazivao je onaj tipičan medicinski nemir, znatizeljnu koja krase kvalitetne ljude u svakom poslu. Već tada sam bio siguran da će on u ovoj struci, u našoj Hrvatskoj, ostaviti trag. I nisam se prevario. Na kraju svojeg puta Pino Gotovac ostavlja nam knjigu punu znanstvenih i praktičnih podataka iz struke kojoj je posvetio cijeli život, a upotpunio ju je pojedinostima iz vlastitoga, danas bogatog urološkog iskustva.“

Kao liječnik prof. dr. Josip Gotovac imponirao je svojom mirnoćom i razložnošću; i u najtežim trenucima znao je stvoriti pozitivnu atmosferu. Bio je mentor brojnim generacijama studenata i urologa, spremno i nesebično je pomagao i asistirao mlađim kolegama pri kirurškim zahvatima te ih poticao na napredak u struci i znanosti. Uvodio je brojne nove, suvremene urološke metode, a za njihovu primjenu pojedinačno bi zadužio kolege na Odjelu i tako osigurao temelje za trajan napredak (npr., kirurška priprema za hemodijalizu, eksplantacija bubrega, radikalne operacije tumora bubrega i urotrakta sa stalnim usavršavanjem i proširivanjem metoda poput radikalne cistektomije s različitim tehnikama derivacija mokraće). Bio je iskusan kliničar i vrstan operater koji je s poštovanjem skrbio za osobnost bolesnika.

Od 1962. član je Hrvatskoga liječničkog zbora (HLZ) i Hrvatskog urološkog društva, a bio je i član Nadzornog odbora i Suda časti HLZ-a – Podružnice Split. U povodu stote obljetnice Liječničkog vjesnika 1977. Zbor liječnika Hrvatske dodijelio mu je Diplom u znak priznanja i zahvalnosti za

doprinos pisanoj medicinskoj misli na stranicama svojeg časopisa. Od godine 1993. prof. dr. sc. Gotovac član je Akademije medicinskih znanosti Hrvatske. Dobitnik je Posebne zahvalnice HLZ-a, koja se dodjeljuje nakon 70 godina života i 40 godina neprekidnog staža u HLZ-u. Izabran je za Začasnog člana, što je najviše priznanje HLZ-a. U povodu pete obljetnice Liječničke komore dobio je Priznanje za doprinos u radu. Pod njegovim vodstvom Odjel za urologiju dobio je 1984. Nagradu Grada Splita kao uzoran bolnički odjel, visoke stručnosti i primjerene njege. Primio je i Zahvalnicu za doprinos u Domovinskom ratu, kao i Spomenicu Domovinskog rata od dr. Franje Tuđmana.

Našao je vremena i za obnašanje društvenih aktivnosti: bio je odbornik Socijalno-zdravstvenog vijeća u Skupštini općine Split (1969. – 1974.), vijećnik Gradskog vijeća Grada Splita u tri mandata (1993. – 2004.). Obnašao je i dužnost predsjednika Gradskog vijeća te je dobitnik *Povelje člana Gradskog vijeća Grada Splita* za razdoblja 1993. – 1997., 1997. – 2001., 2001. – 2004.

Prof. dr. sc. Josip Gotovac, oženjen Vesnom, profesoricom fizike, bio je uzoran otac dvojice sinova – Svena, dipl. ing. elektrotehnike i Igora, dipl. ing. strojarstva. Njihova djeca, šestero njegove unučadi usrećilo ga je, ispunilo mu i uljepšalo umirovljeničke dane. Zagrlio je i praunuka i dočekao radosnu vijest o dolasku na ovaj svijet jedne male djevojčice.

Ovaj časni čovjek, vrstan stručnjak i znanstvenik nije prestao biti liječnik ni u poznim godinama; pratio je inovacije u dijagnostici i liječenju uroloških bolesti te pomagao savjetima obitelji, prijateljima, starim pacijentima, kao i svojim kolegama. Svima nama ostat će u lijepoj i trajnoj uspomeni.

Prim. Ante Tukić

IGOR ČUPKOVIĆ, DR. MED., SPEC. NEUROLOG
[5. STUDENOGA 1970. – 14. LISTOPADA 2019.]

Igor Čupković rođen je 5. studenoga 1970. u Dubrovniku. Nakon završene srednje medicinske škole upisuje se na Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu na kojemu diplomira. Početkom rata, 1991. godine, kao dragovoljac dolazi sa studija u Zagrebu i priključuje se obrani Dubrovnika. Specijalizaciju iz neurologije završio je u KBC-u Zagreb, Rebro u travnju 2004. godine. Tijekom specijalizacije završio je edukaciju iz EEG-a i obojenog doplera krvnih žila glave i vrata. Od 2004. radi kao odjelni liječnik na Odjelu za neurologiju OB-a Dubrovnik. Supspecijalist epileptologije postaje 2019. godine rješenjem ministra zdravstva Republike Hrvatske. Dobitnik je zahvalnice akademkinje Vide Demarin u povodu tridesete godišnjice održavanja Ljetne škole moždanog udara u Dubrovniku u čijoj je organizaciji godinama aktivno sudjelovao. Sudionik je brojnih domaćih i međunarodnih simpozija i kongresa. Koautor je stručnog rada „Sindrom nemirnih nogu (Wittmaack-Ekbom) – tako čest, a nedovoljno poznat poremećaj“, objavljenog u Liječničkom vjesniku 2007. godine. Autor je 15 kongresnih priopćenja objavljenih u časopisima: *European Journal of Neurology* i *Neurologia Croatica* te u knjigama sažetaka 20. Svjetskoga neurološkog kongresa u Marakešu 2011. i Hrvatskoga neurološkog kongresa u Opatiji 2017. godine. Bio je član Hrvatskoga liječničkog zbora, Hrvatske liječničke komore, Hrvatskoga neurološkog društva i Europske neurološke akademije (*European Academy of Neurology*).

Igor je bio uzoran sin i suprug, a ponajviše brižan otac svojeg jedinca Tea. Obožavao je putovati i proputovao je cijeli svijet. Volio je putovati na egzotične destinacije, sjever i jug Afrike, u jugoistočnu Aziju, Indiju, a već je planirao put u Kinu i Japan. Bio je erudit, osobito su ga zanimale povijest i geopolitika. Kao srednjoškolac bio je odličan košarkaš i buntovni metalac, a u odrasloj dobi ljubitelj dobre dalmatinske glazbe.

Živimo u svijetu u kojem još samo rijetko opažamo drugog čovjeka, njegovu nadarenost i ustrajnost, njegovu radišnost i zamisli. Kad sve to opazimo, često nemamo prigodu njegove vrline priznati i nagraditi te obično postanemo svjesni tih kvaliteta kad on više nije među nama i kada vrijeme neumoljivo odmiče. Kada se dogode ovakve tragedije i preko noći ostanete bez kolege u najboljim godinama života, rastanak je osobito bolan, jer se rastajemo od mnoštva lijepih uspomena, navika, ustaljenog načina života. Teško je u nekoliko riječi sročiti ono što svi znamo i osjećamo prema Igoru. Bio je osoba uvijek spremna pomoći kolegama, prijateljima, pacijentima i rodbini, osoba koja je svakoga znala saslušati. Često su uspomene i sjećanja važniji od same stvarnosti. Život možda i nije ono što se dogodilo, već ono čega se sjećamo i kako se toga sjećamo. U život jedne bolnice i jednoga bolničkog odjela utkani su životi svih onih koji su se bavili i bave se medicinskom profesijom. Zbog svih nas u njoj i nje u nama, zbog svih onih koji su je nekada gradili i svih nas koji je danas gradimo, a radi onih koji će nastaviti ondje gdje smo mi stali, želim Ti, Igore, izreći beskrajnu zahvalnost na svemu. Bio si naš veliki medo još većeg srca koje, nažalost, nije izdržalo. Tvoja slika krasit će naš Odjel kao vječni podsjetnik na neprežaljenog kolegu i prijatelja. Zajedno smo pripremali program za 2. neurološke susrete u Dubrovniku, a tada nismo znali da će nositi Tvoje ime. Ne postoje riječi kojima bismo opisali tugu i bol koju osjećamo Tvojim preranim odlaskom. Zauvijek ćeš ostati u našim srcima i mislima.

prim. doc. dr. sc. Denis Čerimagić